

KOPYTKO (4) *sb n*

n (1), *m* (3) [w funkcji *n-pers*].

Oba o jasne (tak w kopyto).

sg N Kopytko (2). *pl G* Kopytk(o)w (1). *A* kopytka (1).

Sł stp brak, Sł stp nazw os notuje, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów); poza tym XIX w. w innym znaczeniu.

1. *Dem. od „kopyto” ‘zrogowaciale zakończenie kończyn u niektórych zwierząt’; tu hipokor. (1) : Zwirzătko też zălę nie ma iedno kęs fkorki kołmátey/ którą fie y źimie odziewa/ y lecie chłodzi/ á kęs niektore rołzkow á kopytká flábo zăládzone. RejZwierc 156.*

2. *n-pers (3) : yakom yą [!] thy pyenyądzie ktorem wziął oth kopithkow wlozil [...] naposag sliachathney rozey davydowskiey. ZapWar 1532 nr 2436.*

Zestawienie (2): Iako szlachathny andrzey kopythko szbrzumynya pawlowycz [...] ysz gy szbyl thedy kyedy mya sza [...] wszącż nyeda [!] ZapWar 1514 nr 2120; Iako ya tho wyem ysz slachathny yan kopythko etc. ZapWar 1514 nr 2120.

ZZa